

Sygnatura akt VII U 1428/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Głowacka-Damaszko

Protokolant: Joanna Pajorska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 marca 2013 r. w J.

odwołania W. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 21 września 2011 r., znak: (...) oraz

z dnia 07 listopada 2011 r., znak: (...)

w sprawie W. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o przeliczenie świadczenia emerytalnego

I. odwołanie oddala.

Sygn. akt VII U 1428/11

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 21.09.2011r. przyznał wnioskodawcy W. W. prawo do emerytury od dnia 01.09.2011r. na podstawie art. 39 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. tekst jedn. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.]. Decyzją z dnia 07.11.2011r. odmówiono ponownego przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia na podstawie art. 114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. tekst jedn. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.]. Wnioskodawca odwołał się od powyższych decyzji, domagając się doliczenia różnicy części socjalnej między rokiem 2006 a 2011 i dodania tej różnicy do części stażowej emerytury.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wnosił o ich oddalenie uzasadniając, że pierwszą decyzją z dnia 21.09.2011r. przyznał prawo do emerytury po emeryturze. Jednocześnie z racji wykonywania pracy przez okres przekraczający ponad 30 miesięcy, do obliczenia składnika emerytury wynoszącego 24% kwoty bazowej, przyjęto nową kwotę bazową obowiązującą na dzień 01.09.2011r. Decyzja z dnia 07.11.2011r. została również wydana prawidłowo, ponieważ wnioskodawca nie przedłożył nowych dowodów, które to mogły mieć wpływ na zmianę stanowiska organu rentowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W. W. urodził się (...). Miał ustalone prawo do emerytury górniczej od dnia 01.12.1990r. na podstawie przepisów ustawy z dnia 01.02.1983r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin [Dz. U. z 1983r. nr 5 poz. 32]. Po tej dacie wnioskodawca pracował. Na tej podstawie miał cyklicznie doliczany staż pracy.

Decyzją z dnia 01.09.2006r. miał ustalone prawo do emerytury od dnia 01.09.2006r. na podstawie art. 39 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. tekst jedn. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.]. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosił 313,48% i był ustawowo ograniczony do 250%. Do obliczenia składnika emerytury wynoszącego 24% kwoty bazowej, przyjęto kwotę bazową obowiązującą na dzień 01.09.2006r., wynoszącą 1977,20zł. Łączna wysokość emerytury wyniosła 2850zł.

Ubezpieczony decyzją z dnia 23.03.2009r. miał ustalone prawo do emerytury od dnia 23.03.2009r. na zasadach ogólnych z przepisu art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. tekst jedn. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.]. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie uległ zmianie. Do obliczenia składnika emerytury wynoszącego 24% kwoty bazowej, przyjęto kwotę bazową obowiązującą na dzień 01.09.2009r. Po tej dacie wnioskodawca pracował przez okres ponad 30 miesięcy.

Ubezpieczony miał ustalone prawo do emerytury na zasadach ogólnych z przepisu art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. tekst jedn. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.] od dnia 01.03.2009r. decyzją z dnia 23.03.2009r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie uległ zmianie. Do obliczenia składnika emerytury wynoszącego 24% kwoty bazowej, przyjęto kwotę bazową obowiązującą na dzień 01.09.2009r. Po tej dacie wnioskodawca pracował przez okres ponad 30 miesięcy.

Dowód: decyzja z dnia 22.10.1990r. –k. 18 akt ZUS tom I, decyzja z dnia 01.09.2006r. – k. 25 akt ZUS tom II, decyzją z dnia 23.03.2009r. –k. 18 akt ZUS tom III,

Wnioskodawca zaskarżoną decyzją z dnia 21.09.2011r. miał ustalone prawo do emerytury od dnia 01.09.2011r. na podstawie art. 39 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. tekst jedn. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.]. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia nie uległ zmianie. Do obliczenia składnika emerytury wynoszącego 24% kwoty bazowej, przyjęto kwotę bazową obowiązującą na dzień 01.09.2011r., wynoszącą 2822,66zł. Łączna wysokość emerytury wyniosła 4011,26zł.

Dowód:

akta ZUS:

decyzja z dnia 21.09.2011r. –k. 9 akt ZUS tom IV.

akta sprawy:

pismo procesowe ZUS z dnia 05.04.2012r. –k. 24 akt, pismo procesowe ZUS z dnia 14.05.2012r. –k. 33 akt,

Ubezpieczony w dniu 06.10.2011r. złożył wniosek o przeliczenie części socjalnej kwoty bazowej, nie przedkładając jakichkolwiek nowych dokumentów. Decyzją z dnia 07.11.2011r. organ rentowy odmówił ponownego przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia z uwzględnieniem części socjalnej stanowiącej 24% kwoty bazowej, z uwagi na nieprzedłożenie nowych dowodów ani zaistnienia okoliczności, które miałyby wpływ na zmianę poprzednio stanowiska wyrażonego w decyzji z dnia 21.09.2011r.

Dowód: wniosek z dnia 06.10.2011r. –k. 10 akt ZUS tom IV.

Obecnie wnioskodawca jest uprawniony do emerytury ustalonej decyzją z dnia 21.09.2011r. Przy ustalaniu wysokości jego świadczenia tzw. składnik socjalny emerytury uległ zmianie proporcjonalnie do wysokości kwoty bazowej obowiązującej w dniu przyznawania prawa emerytury. Po dniu 01.09.2006r. w kolejnych decyzjach składnik ten był naliczany w sposób proporcjonalny do aktualnie obowiązującej kwoty bazowej. Składnik socjalny emerytury na dzień

01.09.2006r. wynosił 474,53zł. Składnik socjalny na dzień 01.09.2011r. wynosił 677,44zł i wzrósł o 202,91zł, co ma przełożenie we wzroście wypłacanego wnioskodawcy świadczenia emerytalnego.

Dowód: opinia biegłego z dnia 06.08.2012r. –k. 46-51 akt, opinia uzupełniająca z dnia 05.11.2012r. –k. 73-74 akt.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie. Zgodnie z art. 53 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. tekst jedn. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.], emerytura wynosi:

1)24 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz

2)po 1,3 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,

3)po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55.

Ust. 3 stanowi, że emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury.

Zgodnie z ust. 4, przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Sąd biorąc pod uwagę zebrany w sprawie materiał dowodowy nie podzielił stanowiska wnioskodawcy. Po ostatecznym sprecyzowaniu żądania, wnioskodawca domagał się doliczenia różnicy części socjalnej między rokiem 2011, a 2006 i dodania tej różnicy do części stażowej emerytury. W jego ocenie różnica ta wynosi 202,91zł i o tyle winna wzrosnąć jego emerytura ustalona decyzją z dnia 21.09.2011r. w stosunku do tej przyznanej decyzją z dnia 01.09.2006r.

Sąd zważył, iż bezspornie wnioskodawca miał możliwość nabycia prawa do emerytury na podstawie różnych przepisów. Korzystając z tego przywileju, 4 krotnie miał ustalone prawo do emerytury, za każdym razem na podstawie innej podstawy prawnej. Po spełnieniu dodatkowej przestanki w postaci przepracowania ponad 30 miesięcy po nabyciu jednej z emerytur, miał prawo, stosownie do art. 53 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach, ustalenia na nowo jednego składnika podstawy wymiaru tzw. części socjalnej oraz oczywiście doliczenia nowego okresu pracy do łącznego stażu pracy.

Spór między stronami sprowadzał się jedynie do kwestii prawidłowego obliczenia tzw. części socjalnej stanowiącej 24% kwoty bazowej obowiązującej w dacie złożenia wniosku o emeryturę.

Z uwagi na okoliczność, iż wnioskodawca nie chciał zgodzić się z arytmetycznym sposobem wyliczenia jego świadczenia w zakresie tzw. części socjalnej, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z dziedziny rachunkowości. Ten po analizie dokumentacji i dokonaniu wyliczeń przyjął, iż tzw. składnik socjalny emerytury ulegał zmianom proporcjonalnie do wysokości kwoty bazowej obowiązującej w dniu przyznawania prawa do poszczególnych rodzajów emerytur, ustalanych na podstawie nowych podstaw prawnych. Po dniu 01.09.2006r. w kolejnych decyzjach ten składnik był naliczany w sposób proporcjonalny do aktualnie obowiązującej kwoty bazowej i tak składnik socjalny emerytury na dzień 01.09.2006r. wynosił 474,53zł, a na dzień 01.09.2011r. wynosił 677,44zł. i wzrósł o 202,91zł. Ubezpieczony nie godząc się ze stanowiskiem biegłego, złożył zastrzeżenia, podnosząc w nich, że po 2006r. w kolejnych decyzjach wszystkie podwyżki emerytur były tylko podwyżkami stażowymi, a nie socjalnymi. Składnik socjalny był wykazywany w decyzjach, ale wzrost tego składnika nie był doliczany do emerytury.

Sąd mając na uwadze powyższe zastrzeżenia, dopuścił dowód z opinii uzupełniającej. Biegły odnosząc się za złożonych zastrzeżeń, w ostateczności podtrzymał swoje stanowisko, wskazując nadto, że z analizy kolejnych decyzji, składnik socjalny był naliczany w sposób proporcjonalny do obowiązującej kwoty bazowej. Na przestrzeni od 01.09.2006r. do 01.09.2011r. wskaźnik ten wzrósł o 202,91zł. W zaskarżonej decyzji z dnia 21.09.2011r. przyjęto prawidłowo składnik socjalny emerytury stanowiący 24% kwoty bazowej obowiązującej na dzień 01.09.2011r. tj. $24\% \times 2822,66zł$, co w konsekwencji dało 677,44zł. Taka też kwota została przyjęta przy obliczaniu podstawy wymiaru emerytury ustalonej decyzją z dnia 21.09.2011r.

Sąd po analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego nie podzielił stanowiska wnioskodawcy. Z akta sprawy wynika, że przedmiot sporu nie dotyczył wyliczenia wysokości emerytury lecz to, czy organ rentowy w prawidłowy sposób dokonał wyliczenia jednego ze składników tzw. części socjalnej. Z tych powodów Sąd badał sprawę w granicach zaskarżenia. Z poczynionych ustaleń wynikało, iż ubezpieczony nie kwestionował wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, stażu pracy oraz kwoty bazowej przyjętej do ustalania części stażowej. Tym samym zakres kontroli Sądu sprowadzał się jedynie ustalenia prawidłowości wyliczenia tzw. części socjalnej. Zgodnie z obowiązującymi przepisami - czego wnioskodawca nie kwestionował - kwota bazowa na dzień 01.09.2006r. wynosiła 1977,20zł. Taką też kwotę przyjęto przy wyliczeniu części socjalnej tj. $24\% \times 1977,20zł$, co dawało 474,53zł. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w decyzji z dnia 01.09.2006r. [k. 25 akt ZUS tom II]. Łączna wysokość emerytury na dzień 01.09.2006r. wyniosła 2850zł, a decyzja nie była zaskarżona.

W obecnie kwestionowanej decyzji z dnia 21.09.2011r. kwota bazowa na dzień 01.09.2011r. wynosiła 2822,66zł i taka też kwota została przyjęta do wyliczenia spornego składnika emerytury tzw. części socjalnej. Składnik socjalny na dzień 01.09.2011r. wyniósł 677,44zł i wzrósł o 202,91zł w stosunku do 2006r. Obecna wysokość emerytury obliczona zaskarżoną decyzją z dnia 21.09.2011r. wynosi 4011,26zł i zawiera wskazaną różnicę oraz wzrost świadczenia spowodowany doliczeniem nowego stażu pracy. Kwestia stażowa nie była kwestionowana przez wnioskodawcę, stąd nie zachodziła potrzeba poddawania jej analizie. Obliczenie wysokości emerytury na żądanie Sądu zostało sporządzone przez organ rentowy i przedstawione w pismach procesowych [k. 24 akt oraz k.29 akt], a następnie poddane kontroli biegłego w opinii głównej i uzupełniającej, który podzielił stanowisko organu rentowego. Z uwagi na wiedzę specjalistyczną jaką dysponuje biegły, Sąd nie miał podstaw do kwestionowania sporządzonych przez niego wyliczeń.

Tym samym skoro zasada wyliczenia tzw. części socjalnej emerytury została zachowana stosownie do art. 53 ust. 3 i 4 ustawy o emeryturach, kwota bazowa była przyjęta w prawidłowej wysokości, czego wnioskodawca nie kwestionował a wyliczenia arytmetyczne wykonane prawidłowo, co znalazło odzwierciedlenie w obliczeniach organu rentowego oraz opiniach biegłego z dziedziny rachunkowości, to odwołanie wnioskodawcy w zakresie kwestionowania powyższego należało uznać za bezzasadne. Z tych powodów zaskarżona decyzja z dnia 21.09.2011r. ustalająca prawo do emerytury była zgodna z prawem. Skoro wnioskodawca nie przedłożył nowych dowodów, ani nie ujawnił nowych okoliczności, które mogłyby mieć wpływ na zmianę stanowiska organu rentowego wyrażonego w decyzji z dnia 21.09.2011r., to jego wniosek o przeliczenie tzw. części socjalnej emerytury został rozpoznany prawidłowo decyzją odmowną z dnia 07.11.2011r. i w tym zakresie jego odwołanie również zasługiwało na oddalenie.

Mając powyższe na uwadze odwołanie wnioskodawcy jako niezasadne podlegało oddaleniu na podstawie przepisu art. 477¹⁴ 1 k.p.c.